

vidt ganske gylldigt, hvilken Arvesølge man her har for det øvrige Monarchie. En Arveeendighed vilde derimod rigtignok fremkomme, hvis det bestemtes, at efter den glücksborgske Mandstammes Ophør skulde de gottorppe Linier træde til Arv, ikke blot til den ommeldte enkelte Deel af Monarchiet, men til det Hele; i saa Fald var der indført en reen agnatist Arvesølgeendighed for det Hele. Men det er jo dog ingenlunde Meningen, at man vil bestemme noget Saadant. — Den meget ærede Minister har berørt den offentlige Mening med Hensyn til dette Spørgsmaals Afgjørelse. Jeg troer nu vistnok, at den offentlige Mening er meget stemt for, at man beholder Kongelovens Arvesølge, hvis ikke andre aldeles nødvendige Hensyn skulde være afgjørende for, at man ophæver den. Jeg skal imidlertid ikke gaa nærmere ind paa en Undersøgelse af de Data, der begrunde Antagelsen af denne offentlige Mening; men jeg skal kun tillade mig at gjøre en Grindring med Hensyn til det, den meget ærede Minister anførte om det forrige Udvalgs Betænkning. Han bemærkede, at deraf kunde man ikke see Noget om den offentlige Mening, da man i den ikke havde een Mening, men tre forskellige Meninger. Det er vistnok en Sandhed, at der i denne Betænkning findes tre forskellige Forslag og altsaa ogsaa tre forskellige Meninger; men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der desforuden ogsaa er udtalt en, om jeg saa maa sige, fælles Mening deri, og det er i Indledningen, hvor der staaer, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelsen af Kongelovens Arveret, havde der i Realiteten just ikke været nogen Meningsforskjellighed i Udvalget, idet vel de allerfleste af Udvalgets Medlemmer samstemmede i, at denne Bestemmelse helst maatte have været holdt tilbage (Hør H.). Det vil ogsaa i det andet Botum findes udtrykkeligt udtalt, hvilke store Betæneligheder denne Bestemmelse havde, idetmindste for adskillige af disse Medlemmer; og saa godt som alle Udvalgets Medlemmer, tør jeg sige, være enige om, at man kunde have undgaaet Optagelsen af den omhandlede Bestemmelse i Budskabet. Der er fra en anden Side bleven berørt den Omstændighed, at det Botum, hvori

jeg har havt den Gæde at deeltage, uagtet alle de Betæneligheder, som det fremfører imod Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, dog selv kun har foreslaaet en Udsættelse af dette Spørgsmaals Afgjørelse. Men hert er intet Modsigende eller Uoverensstemmende. Flere af os have naturligtvis ikke just i samme Grad deelt Betænelighederne; men det, vi Alle være fuldkommen enige om, det var, at det i alt Fald for Diebliffet var høist betæneligt, eller at det for Diebliffet var aldeles utilraadeligt at gaae ind derpaa; og, forsaa vidt man skulde kunne komme til at gaae ind derpaa i Fremtiden, var det forudsat, at dette maatte skee under væsentligt andre Omstændigheder end nu. Man maatte nemlig ikke udsætte sig for, at Landene kom til at ligge arveløse, uden at man engang havde de fornødne organiske Bestemmelser til at kunne faae en Tyrste valgt, der derved fik en anerkjendt Ret til det Hele, eller dog ialtfald til det, der hidtil havde hørt under Kongelovens Arvesølge. Der er dog virkelig intet Modsigende i, at man kan have de største Betæneligheder ved nu at ophæve Kongelovens Arvesølge, og dog har kunnet erkjende, at der kan komme en Tid, da en saadan Udvikling af Forholdene mellem de forskellige Dele af Monarchiet er indtraadt, at man, hvis andre Grunde skulde gjøre en saadan Ordning ønskelig, da muligen kan gaae ind paa samme. Skal jeg i saa Ord sammenfatte min Betragtning over Betydningen af den Politif, man vil følge ved nu at ophæve Kongelovens Arvesølge, i Modsatning til den Politif, man tidligere har fulgt; saa var den tidligere Politif den, at man vilde binde Holsteen eller holde paa det ved at binde det danske Hertugdømme Slesvig saa fast til dette tydske Hertugdømme som muligt, idet man troede, at Slesvig var man sikker nok paa; men nu maa vi Alle erkjende, hvilke sørgelige Følger denne Politif har havt. Nu vil man rigtignok ikke gaae den Vej, men nu vil man ved at ordne Sagerne paa den Maade, som i Budskabet er foreslaaet, ved at ophæve Kongelovens Arvesølge, gaae en anden Vej, for at beholde Holsteen, og det er den, at opløse den faste Forbindelse, der ved Kongelovens Arvesølge nu finder Sted, saavel imel-